

SANT JORDI - 2021
CICLE SUPERIOR - 6è

LA TERRORIFICA EXCURSIÓ EN RIVERDALE

Un dia qualsevol a l'institut de Riverdale, van anunciar a la classe de quart de l'ESO que hi havia una excursió a la muntanya. Un grupet de 5 de la classe (Betty, Veronica, Archie, Cheryl i Juged) es van posar super contents. A la tarda després de l'institut van fer una videotrucada per plantejar tot. Al dia següent (el dia de l'excursió) es van anar tota la classe a l'autocar.

Els 5 van passar-lo super bé. Quant van arribar a la muntanya van fer una ruta. Però de sobte es van perdre. Es van posar super nerviosos. Van buscar a tots els seus companys, però de sobte van veure una ombra molt cara. Això els va espantar, però als 2 minuts van escoltar un soroll que cridava: -Betty... Archie...

En aquell moment es van espantar molt, al segon van tornar a escoltar:

-Veronica....Juged... Cheryl....

En aquell moment es van anar tots super ràpid. De tant corre es van parar i van veure una casa, en aquell moment van decidir entrar per amagar-se. El bosc es va quedar en silenci. De sobte les llums de la casa es van engegar. Es van escoltar els crits dels cinc. Passats uns minuts les llums es van apagar, i la casa va quedar oculta a les fosques de la nit.

EL NIVEL ESTRELLA

A Caterin li feien bulling molt abans que passés l'accident amb Lili. Malauradament no va poder sobreviure al perdre tanta sang. els seus pares estaven molt afectats pel que li va passar a la seva pobre filla més en dos dies començarien les vacances d'estiu així que s'anaven a casa dels seus avis.

Com només faltaven dos dies perquè s'acabessin les classes se'ls va ocórrer la brillant idea d'anar a un campament d'estiu. Caterin emocionada va començar a preparar les seves coses. Ja al campament Caterin no podia aguantar la seva emoció volia explorar tots els voltants. Van convocar a tots a la sala comuna i els van explicar tot el que si i el que no podien fer, Aquina hora havien de tornar, Aquina hora havien de menjar, etc...

Caterin, impacient, va anar corrents a un bell bosc, com Noah havia anat amb ella seria més divertit explorar el bonic bosc junts. uns minuts més tard van sentir un soroll com els d'un cascavell, escoltaven com aquell soroll s'anava apropant més i més ràpid.

Es van atutar un segon i van mirar cap enrere i van veure una
serp. Caterin va cridar, a ella li feien molta por. En canvi, a Noah no, se le va
quedar mitant uns segons i va dir:

— espera, crec que la he vist abans.

Van començar a seguir-la fins que van arribar a un arbre amb
una gran esquerda al centre. La serp es va endinsar, Caterin i Noah
també es van ficar i van començar a caure. Van mirar baix i no veien
el fons, caien i caien, fins que van veure una petita llum groga. De sobte,
van deixar de caure i davant d'ells va aparèixer una porta groga,
es va obrir i dintre estava la serp i van entrar. Caterin es va quedar
bocabadada, estava en aquell món que Noah li havia parlat.

Caterin amb lo el podia creure, va mirar pels fots els voltants
i va veure un gran cartell que posava "venvinguts al nivell
estrella".

LA NARRACIÓ DE L'ALBERT

L'Albert era un nen d'11 anys que vivia a Castelldefels (Barcelona) i que anava a l'escola Morgallà.

S'anava apropant el dia de Sant Jordi i l'Albert havia de fer una narració. Com tots els anys, l'escola feia un concurs. Consistia en qui feia la millor narració de la seva classe. Va arribar el dia de Sant Jordi i van fer el concurs, a la classe hi havia un nen que sempre ho guanyava. Peria aquell dia la professora va dir:

-El guanyador de la classe 6èA es, l'Albert!

L'Arnau es va enfadar molt molt molt amb l'Albert, perquè ell sabia que era l'últim concurs de primària i sabia guanyar-lo.

L'Arnau va idear un plan que el deixaria en ridícul davant de tot hom i així es vaengarà.

Va idear un mecanisme per fer-lo caure a un llac amb la cigua i aniria mullat tot el dia davant de tot hom.

Quan l'Albert estava passant per aquell llac i l'Arnau a punt de donar-li al bote, l'Arnau va recordar que l'Albert era el seu millor amic i no li faria això per un tros de paper.

L'Arnau la sortia del lloc sen s'omai gaba i li va
explicar tot el que anava a fer. L'Albert es va enfadar
una mica però el va perdonar perquè era el seu
millor amic.

LA TARDÀ AL CINE

Eren tres nenes que anaven a Primer de la ESO. Es deien Carla, Zoe i Sheila. Totes tres tenien 12 anys, els hi agradava molt anar al cinema juntes. Un dia la Sheila els va dir que si volien anar al cinema després de classe. La Zoe i la Carla obviament van dir que sí. La cosa era decidir-se per quin a Pel·lícula veure. I justament hi havia una que es deia Brats que a totes els agradava. Llavors després de classe van anar, quan van anar a seure es van trobar amb el crush (amor platònic) de la Sheila (en Marcus) ella estava super nerviosa perquè el seu crush era el més popular i guapo de tot l'institut. Les seves amigues li van dir vinga Sheila no siguis tímida i anem a seure amb ell, la Sheila els va dir que ni parlar-ne que li feia vergonya, però al final la van convèncer. Estava a punt de començar la Pel·lícula quan el Marcus saluda a la Sheila i comencen a parlar. Ella estava molt emocionada ja que mai havien parlat.

Quan va acabar la pel·lícula tots es van anar a casa.
Quan de sobta un número ocult li va escriure a la Sheila.

- hola

- hola, qui ets?

- Soc en Marcus

- Aaa i qui t'ha donat el meu número?

- Les teves amigues veje...

Passen unes quantes setmanes i es converteixen en
millors amics i la Sheila se li ocorreix declarar-se
al Marcus ja que portaven molt de temps parlant

- hola Marcus

- hola Sheila

- et tinc que dir una cosa...

- jo també però comença tu

- m'agrada molt desde fa molt de temps

- enserio? a mi també m'agrada

- llavors vols sortir amb mi?

- S:!!

Viaatge al Passat

Era un disabte com qualsevol altre, en un petit poble a els afores de Catalunya, anomenat Poblevell.

Dos germans, la Maria i en Marc estaven jugant amb la play a la seva habitació i de sobte va arribar la seva mare i els va dir:

-Un altre cop jugant amb la maquineta, jo a la vostra edat sortia al carrer i jugava amb els meus amics, explorava els boscos... i vosaltres tot el dia tancats amb la maquineta! Sortiu i exploreu ara mateix!

-Però mamà estem a punt...

-Ni però ni peras, surt i explora amb la teva germana! I sense protestar ni una sola vegada van sortir al bosc.

Al arribar, la Maria es preguntava que podien fer fins que van veure una capsa gegant i van decidir anar a explorar-la.

van veure que estava plena de cartes lles de

Danger i No tocar hi havia un botó amb la xifra marcada de 2021 amb guix.

En Marc va dir que no era per tant i li va donar el botó i no va passar res.

-Veu, Maria no era per tant. Ara tornem a casa.

En sortir del bosc van anar al parc que ja cantonada a casa seva a jugar però estava molt canviat, el

Marc va dir:

-És tant de temps que no venim que l'han canviat i tot.

-Marc, truca a la mama i digu-li que estem al parc.

Al breu el telèfon li va dir que estava al parc els van començar a mirar malament.

-Laia, han desaparegut tots els meus contactes!

-Això no pot ser, Marc, anem a casa ara mateix! Tinc la sensació de que alguna cosa dolenta està succeint.

Al arribar a casa seva van veure que estava molt canviada i la Maria li va dir a en Marc que no entres que volia mirar desde fora.

Dins la casa hi havia una nena petita amb els seus pares i deia:

Papi tinc gana

Se la van quedar mirant atentament fins que la Maria

Va dir:

- No et sona familiar aquesta nena?
 - La mama ens va ensenyar un video seu de petita i era igual!
 - No estas dient que és la mama de petita, no?
- Li va respondre la Maria.
- Marc, i si hem viatjat al passat? No podem parlar amb ningú perquè si ho fem podria haber una interferencia i destruir tot el que coneixem.
 - Anem a buscar la capsa al bosc per tornar.

Quan van mirar el botó de la capsa van veure que hi havia una data marcada 1985 dia 16 a les 16:00 hores.

La maria va girar la roda fins ficar 2021 14/3 a les 16:00 hores.

En marc picà el botó de fora i de cop i volta tot es va fer blanc.

UNA NIT EN UNA ILLA

Un dia 9 amics que es deien Francesco, Eric, Antonio, Dani, Gabi, Arnau, Fran, Albert i Shahril van decidir anar a una illa abandonada que esta situada en Nevada (Estats units).

Els no sabien que en aquella illa hi havia un assassí en serie que els volia matar. Quan van arribar a Nevada la primera cosa que van fer era anar a la illa. En el moment que van arribar el vaixell es va espallar.

Es van adonar que les portes s'obrien soles i les finestres també. Quan l'Antonio va mirar per la finestra va veure a l'assassí i van sortir tots corren. L'Antonio va dir que tenia una màscara, era alt, com 2 metres i tenia un matxet.

De cop i volta es va posar a ploure i no parava. Van veure que hi havia un cotxe però necessitaven les claus, una bateria i benzina es van posar tots mans a l'obra i es van a posar a buscar les coses.

L'Eric va entrar a una casa que per mala sort estava l'assassí el va agafar i el va matar però els seus amics no podien fer res i van seguir buscant les coses, el Francesco va trobar les claus del cotxe mentre l'assassí es va teletransportar a l'Arnau i també el va matar.

Van fer 2 grups, Grup 1: Francesco, Antonio i Dani
Grup 2: Eran, Gabi, Albert i shahraib.

El Francesco ja tenia les claus del cotxe i el Dani i l'Antonio van trobar la bateria mentre el Eran i el seu grup van trobar la benzina es van juntar tots van arreglar el cotxe i es van anar.

Les Tres Sirenes

Hi havia una vegada tres amigues que es deien: Cleo Emma i Rikki. També hi havia 3 nois que es deien: Luis, Cein i Carlos.

Un dia les noies van anar a una illa que es diu "Illa Meco". Les noies van anar el mateix dia que sortia la lluna plena. Quan estaven investigant l'illa, la Cleo es va caure a un lloc fosc, Cleo va dir a les seves amigues que baixessin. L'Emma i Rikki van baixar, i com l'Emma es campiona de nedar, va nedar per un bussol que hi havia, l'Emma va dir que el bussol portava a la platja, Rikki i Cleo van tenir una miqueta de baralla perquè Cleo no sabia nedar i com el temps passa ràpid va arribar la lluna plena i com hi havia un forat a l sostre, les tres estaven al bussol, llavors va sortir de l'aigua, al voltant hi havia unes boletes molt petites de color groges, quan la lluna es va anar les noies van dir enemi que els nostres pares estaven preocupats, es van anar, al dia següent la Cleo es va banyar Rikki es va anar a la platja i l'Emma es va anar a la piscina, les tres al descobrir una cosa

amb l'aigua, van quedar en un bar de sucs, a un lloc que no hi havia tanta gent, llavors les tres a la vegada van dir "Sóc una Sirena" Les tres van quedar sorpreses per lo que hi havia passat, llavors les noies van trucar als seus tres amics i li van dir el que passava però que no digués res que és un secret.

Si us agrada prepareu-vos
per la segona part....

HORRIBLE AVENTURA

En Jack i els seus tres amics Sandra, Estela, que es la seva parella, i Pool els agrada el misteri i les aventures però sobretot divertir-se i passar-ho bé.

Sandra, la més graciosa del grup, va decidir que anessin tots a Egipte, tots estaven d'acord. Passada una setmana a les deu de la nit estaven tots a l'aeroport. Pool va dir:

- el vol és a les deu i quaranta, aneu de pressa sino no arribem

Passades unes hores van arribar a l'hotel d'Egipte, el problema es que no es podien comunicar amb ningú perquè no dominaven l'idioma. Sandra va dir:

- aquest es el nostre repte

Estela volia anar a les piràmides perquè tenien molt de misteri i els seus enigmes encara no estan resolts. Al matí van visitar-les però al costat havia un museu que va

cridar l'atenció de Jack i van entrar tots, era una mica raro el museu, a l'entrada havia una figura d'un nen en mitg de l'aigua, sense importar Jack la va trencar, l'estàtua va caure a l'aigua, però Estela la va treure de l'aigua. Quan van arribar a l'hotel van decidir anar al restaurant perquè tenien gana, menys Jack perquè volia banjar-se. Al tornar van trobar molta gent reunida, no van entendre res, uns segons més tard si van entendre: Jack HA MORT!!! ofegat a la banyera COM NOOO!

Estela va decidir suïcidar-se a la carretera però un nen li va salvar la vida i va desaparèixer

ATURAT! va cridar l'Estela tu ets el nen de l'estàtua. Resulta que com Jack va trencar l'estàtua del nen, el nen el va ofegar i com Estela el va treure de l'aigua el nen li va salvar la vida.

I així va acabar la història dels 4 amics.

El Poble i Els Dracs

Hi havia una vegada un men i una nena que es deien Alex i Maria. Viuen en un poble petit tot i felices i contents perquè hi havia una pedra que protegia el poble.

Però un dia van venir uns dracs a enportar-se la pedra, la van agafar i se la van endur al seu regne de Dracs. El poble ja no estava protegit i Alex i Maria van decidir anar a buscar-la. Van passar per molts llocs, rius, muntanyes... i després van arribar a un llarg túnel. El regne estava ple de dracs que volien per an entrar, quan ho van aconseguir hi havia més dracs que desde fora, on mig del regne era un túnel la pedra havia agafat i van pensar una forma d'escapar. Van veure que hi havia un forat una forma d'escapar amb la pedra hi havia una clauera i es van ficar i van poder escapar i sortir per l'altre forat... Van arribar al poble, van posar la pedra al seu lloc i tot el poble ja estava content i protegit fins

Un dia amb els amics

Avui els meus amics i jo hem decidit anar a fer un picnic. El Raul portava la beguda, el Xavi uns biquinis de xorix i jo les estovalles. Vam quedar a les onze en punt a la parada de bus que hi ha al costat de la meua casa.

Quan ja van arribar, li vam dir al conductor que ens portes a la muntanya. I vam fer el picnic tranquil·lament.

Quan ja eren les cinc i mitja vam decidir anar cap a casa i ens vam acomiadar.

L'aventura al portal

Un dia a les 7:00 de la tarda el Francesc, el Eran, el Shahrzail i jo vam anar a un bosc encantat. A continuació vam veure un portal en forma de cercle.

Ens vam apropar per veure que hi havia, i tots vam caure al portal.

Aleshores ens va portar a una dimensió de Zombis, i ens vam transformar: teníem tres ulls, quatre cames i deu dits a cada mà.

A continuació, quan vam veure als Zombis ens vam anar corrents a una granja que hi havia, tots estarem molt espantats, i quan el Eran es va donar la volta, hi havia un noi que feia de tot, el Eran va cridar molt fort, i el noi va dir que es relaxi. El noi, El Eran, el Francesc, el Shahrzail i jo erem els únics supervivents. El noi va dir que havia d'intentar montar un portal, i el va aconseguir però no sabia si funcionava, però ho va intentar, llavors el noi va dir a tots que es fiquessin al portal.

i de sobte vam aparèixer a la casa de l'Albert.
Tenien dos ulls, dos cames, i cinc dits a cada mà.
Vam anar per tot el barri dient el que els havia
passat però ningú els creia. Però nosaltres vam
viure una aventura molt emocionant.

“JARDÍ D'ESTRELLES”

Hi havia una noia que sempre anava a un jardí molt bonic, ple de flors. Sempre anava de matí i sempre que anava plorava, perquè com la seva mare va morir, per una malaltia.

Ella estava molt trista i per això sempre que estava en el jardí es recordava d'ella.

El jardí tenia un nom que la mare li va posar es deia “JARDÍ D'ESTRELLES”, per la noia li va posar “Laia i Abril” era el nombre de la mare i d'ella, el de la mare era Laia i el de la noia Abril.

Dons un dia tot va canviar, el seu pare li va dir a Abril que se tenen que anar a un altre ciutat, era una mica lluny. Dons Abril és va posar molt trist per va fingir que estava bé.

Una vegada que van arribar a la ciutat, van anar a veure la seva casa era molt gran i molt bonica.

Després el seu pare li va a notar a un institut, aquell institut era molt gran tenia taquilles, cafeteria, un jardí amb una font, un munt d'aules, habitacions i un pati gegant i es queda tot el curs.

Va anar a l'institut nou i li va agradar per tenia pocs amics i va conèixer a un noi i el va agrada molt.

Es van fer molt amics i el noi que es deia Azael li va començar agradar Abril i li va convidar a anar a un lloc aquell lloc estava una mica lluny, per va costa la pena.

van anar a un jardí i era de nit i el jardí estava ple de cuques de llum i després l'Abril es va donar conta que aquell jardí era mateix jardí que ella anava. Al principi no es va donar conta perquè sempre anava de matí per mai de nit. després de mitja hora de silenci Abril li va pregunta a Azael

-perquè m'has portat al meu jardí favorit.- i el li va respondre

-jo no sabia que aquest jardí era el teu lloc favorit.

L'Azael li va contar una historia de que abans ell vivia en aquesta ciutat, amb els seus pares i que sempre anava a aquest jardí, amb els seus pares, per després d'un any els seus pares es van separar. Ell es va anar a viure amb el seu pare. I per això ell quan va aquest jardí es recorda quan els seus pares estaven junts.

Després Azael li va dir a Abril

-vols ser la meva novia?- i Abril li va dir.

-clar que si !!-li va respondre Abril.

I es van sacar un foto de record.

Van passar anys i l'Abril i l'Azael es van casar i van tenir un fill i una filla.
Temps després l'Abril va decidir anar al jardí ells sola i es va anar de nit, i una vegada que estava allí estava ple de cuques de llum com el altre vegada i en aquell moment es va fitxa en les cuques de llum i parecien estrelles i es va recorda el nom que la mare volia posar li al jardí "JARDÍ D'ESTRELLES" i per això Abril li va posar a aquest nom.

EL Firulaís

El Firulaís es un gos America
estancof es marró amb els ulls
blaus, es molt tranquil Però quan la
seva antiga familia el va posar a la
gossa, el Firulaís es va convertir en
un gos molt nerviós.

A la gossa va tenir un amic que es
deia Pancho. Pancho i Firulaís Jugaven
sempre junts fins que una familia
va adoptar a Firulaís. Ell estava
molt trist perquè ja no veia mes
a Pancho, el seu millor amic. Però
tot i que Firulaís estava molt trist es va
haver d'apar amb aquesta familia

Ell cada nit somia que Pancho estava
amb ell però quan es despertava i veia que no
estava amb ell es posava trist. Fins que la
familia va adoptar a Pancho!

Eric

EL CUB

Era un dia gris i fred, no parava de ploure, quan el nostre protagonista Pep, després de donar moltes voltes al llit, es va quedar adormit.

L'endemà quan es va aixecar del llit es va adonar que estava ficat dintre d'un cub...!!

Va començar a mirar cap a un costat i l'altre buscant una sortida, però no la trobava, cada vegada es posava més neguitós en veure que no podia sortir d'aquest cub.

Després de donar moltes voltes pel cub va observar un foradet a un costat per on podia sortir, ràpidament es va dirigir a la sortida; però l'hi esperava una sorpresa molt desagradable, i era dos gossos molt grans i dolents.

Pep va començar a córrer per escapar d'aquests gossos. Quan Pep ja estava massa cansat de córrer i pensava que els gossos se'l menjaria va arribar a un precipici, Pep no sabia per on podia seguir el camí ...

De sobte, una tassa li va agafar i els gossos van caure pel precipici.

Pep no entenia res del que estava passant. Que feia ell dintre d'una tassa de te?

La tassa li va dir que no es preocupés, que ja estava a fora de perill.

Aquesta tassa es deia Tik i li va dir:

- Sempre que tinguis por o estiguis en perill pensa en alguna cosa que et doni calma i d'aquesta manera el perill desapareixerà.

Eric

Mentre Pep i Tik estaven parlant tranquil·lament van aparèixer uns robots.

- Que és això????!!!! Deia Pep i Tik li va dir:

- Ara estàs dintre d'un videojoc i has de passar pantalles fins a arribar al teu llit un altre cop.

Els robots es van dirigir cap al Pep i aquest va començar a córrer un altre cop i es va recordar el que Tik li va dir i és que havia de pensar en una cosa que li donessin calma.

Va recordar el seu ocell, ja que sempre que estava preocupat per alguna cosa li agradava anar a la gàbia del seu ocell i escoltar com cantava, això el relaxava.

Quina sorpresa! de sobte va aparèixer el seu ocell, anava volant per ajudar al Pep.

- Que content estic que hagi arribat per ajudar-me, m'agradaria tornar al meu llit i sortir d'aquest videojoc que no m'agrada res.

L'ocellet li va dir:

- pots venir amb mi, jo t'ajudaré a despistar aquests robots i tornar a casa.

Així va ser, l'ocellet va agafar amb el seu bec al Pep i van començar a volar per sortir d'aquest malson.

Tot es va tornar molt fosc, no podien veure res.

- Que passa? li va preguntar Pep a l'ocellet. I aquest li va respondre:

- que estavem passant pel túnel del temps i aviat arribarem a l'habitació.

Després de molts llums de tots els colors van arribar a la seva habitació.

Pep va decidir no jugar tant als videojocs i sortir més al carrer amb els amics.

En busca de la MEL DORADA 1ª Part

Aquesta història comença en un petit poble que és habitat per petits elfs, el nostre protagonista que es diu Aurelio (que es xilè) està a la seva com un altre dia normal, però aquest dia té un petit imprevist, per que la mare d'el Aurelio (que es diu Maria Luisa) es va posar malalta, tot el poble pensava que era covid, però va ser un refredat molt fort que no es pot curar amb metodes normals, es tenia que curar amb fulles, aigua i mel dorada, aquest producte es protegit pels guardians d'el rei Gustavo al seu palau.

Els medics del poble ja no tenen aquest ingredient, per le tant Aurelio el xileno es veu en la obligació d'embarcar-se en una aventura en busca de la mel dorada. Després de que Aurelio se hagi acomiadat de la seva mare, va començar amb la seva aventura en busca de la mel dorada. El viatge d'Aurelio va durar 3 dies i mig fins que va arribar al palau i es va trobar amb el rei Gustavo i es va donar que era 4 vegades més alt que ell (Aurelio mideix 1,58), el primer en parlar va ser el rei.

- Qui ets tu i que et parla fins aquí? -

- Em dic Aurelio i vinc d'un poblet molt lluny d'aquí, i vinc en busca de la mel dorada perquè... -

En busca de la MEL DORADA 2ª Part

El rei Gustavo es va negar i li va bufar a l'Aurelio enviant-lo a voler. Després de 2 minuts volant, Aurelio va aterrar i es va quedar malferit, a causa d'el dolor no es va poder aixecar i va estar recostat durant 5 minuts fins que un venedor ambulat li va ajudar a aixecar-se.

Després d'ajudar-lo a aixecar-se, el venedor li va preguntar que que feia al terra així de malferit, Aurelio li va explicar i el venedor li va donar una armadura i una espasa de ferro. Aurelio se ho va agrair i va tornar al castell del rei Gustavo.

Quan va arribar, el rei Gustavo es va adonar que era Aurelio un altre vegada, li va dir que era molt molest i ho va intentar enviar a voler un altre vegada, però aquesta vegada Aurelio la va esquivar i va començar la batalla final.

Després de barallar-se durant 1 hora, Aurelio es va alçar amb la victòria i va tornar al poble amb la mel dorada. Allí hi ha Aurelio va curar a la seva mare, i mentre li explicava la seva aventura, una ombra amb forma de granota el veia per la finestra. Fin

Els 4 Fantàstics

La Lucia havia donat a tota la classe unes cartes per la festa.

Es van trobar els 4 a la festa.

La Lucia portava, una desSuadora blanca i uns texans blaus.

La Cristina, que era la més popular de l'escola, portava un vestit i unes Converse.

La Marta, la més llesta de la Classe, portava unes malles i una Samarreta rosa.

El Lucas, que era un noi normal i corrent com la Lucia. El Lucas portava un chandal i una Samarreta blava.

Com s'ho van passar molt bé van decidir format un grup. ES deia :

Els 4 Fantàstics!!

La Lucia va decidir que havien de fer una Cabana !. Al costat de la Cabana hi havia un riu. En el riu es van trobar una Caixa !! Els 4 van mirar que hi havia.

Hi havien unes Sabates, una polsera amb un gps, un cinturó i una diadema.

No sabien per a què servien, però no volien provar. (Les Sabates servien per a corre molt ràpid, la polsera i el gps per a rastrejar a gent, el cinturó tenia eines per a tot i la diadema per a ser més intel·ligent).

Quan un científic boig va descobrir que tenien els invents, els va atrapar i els va treure els invents. Llavors, els va tancar a una Casa abandonada.

Però, van poder sortir per la finestra. Van recuperar els invents. I ara anaven a recuperar els invents. Van anar al laboratori i van agafar els artilugis però es van trobar al científic. Van utilitzar els invents i el van posar a la pressió.

L'ILLA

Un dia l'Eric es va despertar en un vaixell en mig del mar. Es va donar compte que el vaixell no tenia timó, després l'Eric va mirar per el despatx i hi havia bastants materials, una corda, fustes, tires de metall, un martell, cuir, el cap d'una pala, un ganivet, paper i un cable. Amb tot aquest material va intentar fer uns prismàtics però com no tenia vidre no va poder aconseguir-ho, després va fer un timó i ho va aconseguir. Va navegar uns minuts però com estava en mig del mar no sabia cap a on anar. Com el vaixell era molt gran no ho va explorar del tot, va veure un soterrani, li va donar una mica de por però va anar igualment perquè tenia ganes de sortir d'allà. Va caminar cap a el soterrani i va veure un rastrejador d'illes. El va agafar ràpidament i el va portar on estava el timó, va veure una fusta i la va portar per poder posar el rastrejador. El va intentar encendre però no funcionava, es va recordar que el despatx hi havia cables, els va agafar i amb el ganivet, va tallar la part de la goma i ho va enganxar en el rastrejador d'illes, va funcionar. No sabia com funcionava, però així o altrament es va guanyar va trobar

Va trobar una illa, rapidament va agafar el cuir i les cordes i va fer una motxila per posar tot. Va saltar del vaixell i va anar corrents a l'illa. Va veure una cova molt estranya, ja era casi de nit i no tenia un altre opció. Va entrar a la cova i l'Eric va escoltar passes de gent. Quan ja no escoltava res, l'Eric es va tranquilitzar. Va passar la nit en la cova, es va despertar un parell de vegades perquè escoltava sorolls. Quan ja era de dia es va despertar, tenia molta gana pero no tenia menjar, va sortir de la cova i va anar a buscar menjar. Va tornar a la cova amb set ous, dos ocells i mel. Va agafar una hoguera, va posar la carn i la va cuinar, se la va menjar i de postre es va menjar la mel. Estava molt cansat perquè ja era de nit, va entrar a la cova i va veure una ombra quieta, va anar a veure que era aquella ombra estranya i es va donar una sorpresa, i era el seu amic! Resulta que el seu amic va agafar una barca i va anar a buscar a l'Eric. L'Eric va agafar tot i es van anar a casa.

Un dia en el Parc

Hi havia una vegada un nen que es deia Dani que sempre anava al Parc, li agradava molt jugar amb la pilota i amb els seus amics. Dani sempre anava a l'escola, tenia deu anys després d'acabar les classes anava al Parc jugava sense problemes amb als seus amics, jugaven fútbol i molts partits.

Però un dia Dani i els seus amics, estaven al Parc, i després van venir quatre nens a retar-los un partit i el equip que guanyi es queda la pista. Dani i els seus amics van a acceptar, Però els quatre nens eran molt bons, Però Dani i els seus amics sabian molt com heca la pista i sabian moltes estratègies van a començar, el equip que anotà tres goles guanya, Començaben el equip del Dani, Dani se la passa a l'Eric, Eric se la torna a Dani, Dani chutà se la para el Porter però el robote es de Gabi, Gabi chuta i gooooo!!!! gol de Gabi, el altre equip senfada

Saca el altre equip ba a sortir i un
ba a corre i el altre se la ba a Passat ba chutat
molt fort i ba a marcar Good!!!.

Ba sacar el Gabi se la ba Passat a l'Eric, l'Eric
pata Dani, Dani se la Passa l'Arnau que heca el Potet
Arno la Passa a Eric amb la cabeza i
Good!!! d'Eric, 2-1 en el marcador.

Saca l'altre equip Per la Perd i se lo quita
l'Eric, l'Eric al Gabi, Gabi al Dani, Dani desde el
mig camp chuta molt fort al Palo i Good!!
del Dani.

I aixi es com el Dani i Arnau aries
Guanyan el Partit i es guaden la Pista.
I lo aronden els tres de la Pista. FIN

El coronavirus: del principi fins ara:

Fa aproximadament un any ens van confinar per un virus, en aquella època desconegut per bastant gent. Exactament aquell virus va començar al desembre a Wuhan, Xina, va ser molt dur el virus a la Xina. Aquí a Espanya no hi havia cap contagiats com per posar cap restricció sanitària, aproximadament van passar un o dos mesos i a Itàlia va arribar amb força, les seves morts diàries eren exageradament altes i els contagis més encara.

Un dia una parella d'italians va arribar a Espanya i va provocar contagiats a Barcelona. Mes persones contagiades venien a Espanya per fugir del caos d'Itàlia. Cada vegada eren mes contagiats fins que van haver de posar restriccions sanitàries com la mascarota o la distància interpersonal.

Al març hi havien aproximadament 5.700 contagis i van decidir confinar a tota Espanya. El confinament va ser molt complicat per a tot hom,

estar les 24 hores del dia tancat a casa avorrit i sense poder veure a la família ni els amics durant 3 mesos i 6 dies.

El 21 de juny va acabar el confinament i vaig a explicar com va ser tot des d'aquell dia. Faré un resum per no avorritos: a l'estiu tot es va relaxar i van començar a pujar els contagis per que la gent passava de tot. Ja a la tardor van haver de posar mes restriccions i vam començar les classes. A l'hivern tot va esclatar i van posar un confinament comarcal. Jo ho vaig passar malament durant aquell temps, no podia veure a la família, només als avis, estava tot el dia avorrida i a l'habitació.

